

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 57 (1).

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 1 SEPTEMBRA 1940

PATENTNI SPIS BR. 15947

Ing. Kämpfer Adolf Herbert, Berlin, Nemačka.

Postupak i uredaj za jednovremeno osvetljavanje na projekcionom zidu izvesne grupe od više slika u osnovnoj boji smeštenih u normalnom prostoru za kinematografske slike uz upotrebu normalno velikih objektiva za svaki pojedini zrak.

Prijava od 20 septembra 1938.

Važi od 1 oktobra 1939.

Naznačeno pravo prvenstva od 20 septembra 1937 (Nemačka).

Pronalazak se odnosi na postupak i uredaj za jednovremeno osvetljavanje i tačno preklapanje na projekcionom zidu kakve grupe više slika u osnovnoj boji, koje su smeštene u normalnom prostoru za kinematografske slike, uz upotrebu normalno velikih objektiva. Pronalasku je cilj poboljšanje, koje s jedne strane isključuje gubitke svetlosti, a s druge strane olakšava podešavanje oštine i tačno preklapanja pojedinih slika.

Već je predlagano, da se četiri slike u osnovnoj boji aditivnog filma sa slikama u boji, i koje su smeštene u normalnom prostoru za kinematografske slike, kao i koje su snimljene bez paralakse i deformisanja, osvetljavaju i dovode do besprekornog poklapanja na platnu na taj način, što se pomoću podeljenog sabirnog sočiva i pomoću odvojenih zračnih snopova četiri slike u boji pojedinačno osvetljavaju i svaki se snop u osnovnoj boji upućuje kroz objektive za pojedinačne zrake. Kod zbijanja četiri slike u osnovnoj boji u jednu dimenziju koje je izvršeno iz ekonomskih razloga, i koje ukupno zauzima prostor kakve normalne kinematografske slike, postaje u ovom rasporedu osetna nezgoda, što se mogu samo mali objektivi za pojedinačno projektovanje postavljati za ispravljanje i podešavanje pojedinačne slike u osnovnoj boji, pošto središno rastojanje objektiva, postavljenih jedan iznad drugog, ne sme prekoračiti polovinu

visine slike i tako se na ovaj način prečnik ovih objektiva utvrđuje na maksimalnu meru u polovini visine normalnog filma. Ovaj mali prečnik objektiva uslovljava stoga, da se preko prečnika objektiva prelazeći čoškovi i bočne površine osvetljene slike ne pokazuju jasno tako, da pri projektovanju ovih slika u osnovnoj boji usled ovih malih objektiva nastupa znatan gubitak svetlosti. Dalje se pokazalo kao smetnja, što tesno jedan uz drugi postavljeni objektivi za pojedinačno projektovanje mogu samo u veoma malom obimu pretrpeti fino regulisanje, jer svaka promena položaja objektiva za pojedinačno projektovanje uz pripomoć ma kako finih uredaja za podešavanje uslovljava kod male veličine objektiva veoma veliko odstupanje u skretanju.

Odatle je postao zadatak, da se reprodukovanje takvih slika u osnovnim bojama smeštene u normalnom prostoru za kinematografske slike, na primer u tri boje, i jedna podredena osnovna crno-bela slika osvetljavaju tako, da se podešavanje pojedinih slika u osnovnoj boji može vršiti pomoću normalnih objektiva.

Po sebi je poznato, da se projektovanje takvih aditivnih filmova u boji, čije su slike u osnovnoj boji smeštene u normalnom prostoru za kinematografske slike, izvodi lakše time, što se film diretno osvetljava svetlosnim izvorom i dovodi se kakovom sabirnom sočivu na poznat način svetlosno

kao celina i tek se putem uvećavanja iza sabirnog sočiva preduzima podela zrakova pomoću podeljenog sabirnog sočiva po pojedinim vrednostima boje. Dakle po predloženom rešenju u kakvom normalnom aparatu za reprodukovanje normalna kinematografska slika sa svoje četiri pojedinačne slike u boji bila bi kao celina dovedena do projektovanja i putem uvećanja ove projekcije ovaj bi se sakupljeni snop zrakova podelio u pojedinačne zrake pomoću kakvog sistema sočiva koji treba da se postavi na izvesnom rastojanju i koji bi zatim dalje pomoću pojedinačnih projekcionih objektiva i filtera u osnovnoj boji doveo četiri pojedinačne slike do poklapanja na projekpcionom zidu. Nezgoda ovog predlaganog uredaja je ta, što je potrebno pomeranje osa slike jednostavnim uvećanjem pomoću sabirnog sočiva, moguće samo u velikom rastojanju od ovog sabirnog sočiva. Reprodukcioni aparat, koji treba da se prepravi za reprodukovanje filmova u boji, potrebova bi stoga dopunski aparat znatne konstrukcione dužine. Takođe i dovodenje osa u njihovu tačnu paralelnost kod ovog uredaja iz optičkih razloga naišlo bi na znatne teškoće.

Po sebi je poznato, da se refleksijom za 90° na prizmama, koje rade zajedno, proizvodi pomeranje ose slike. Bitna nezgoda takvog pomeranja za 90° je ta, da i pri ovoj podeli zrakova znatan deo jasnosti propada usled nepotpune refleksije na ogledalnim površinama. Kod upotrebe takvog pomeranja ose slike pomoću dve ili više prizmi u skretanju za 90° , usled absorpcije i nepotpune refleksije javljaju se gubitci svetlosti sabirali bi se sa onim gubitcima svetlosti, koji se već javljaju kod snimanja filma.

Ovome je pronalasku cilj, da ostvari postupak i uredaj, pomoću kojeg se četiri, u normalnom prostoru za filmsku sliku delom u boji i crno-belu, jednovremeno i sa istog mesta snimljene, potpuno jednakе i jednakog velike osnovne slike kod reprodukovanja bez gubitka u svetlosti dovode do poklapanja spretnim podešavanjem sa finom osetljivošću. Pronalazak izbegava to, da se upotrebe optički sistemi koji iziskuju veliki prostor i ostvaruje uredaj, koji je u zbijenom obliku podesan, da umesto uobičajenog normalnog sistema sočiva kakvog normalnog reproducionog aparata ostvari dopunski aparat, koji omogućuje tačno zatvaranje blende, podešavanje oštirine i položaja svake pojedine slike u osnovnoj boji.

Pronalazak upotrebljuje za postizanje ovoga cilja tri osnovna sredstva.

Jedno od sredstava sastoje se u tome,

što se ukupan zrak (snop) izvora svetlosti, koji se ima na raspoloženju, pošto je ovaj osvetlio četiri jednovremeno za osvetljavanje nalazeće se slike, odmah prima kakvim sistemom prizmi, koji se sastoje iz četiri pojedinačne prizme, čiji je jedan kraj tela svagda tako krenut odgovarajućoj slici, da rastojanje od slike ka kraju tela prizme mora biti smatrano kao veoma malo. Ovim se svetlost, potrebna za osvetljavanje pojedine osnovne slike, skreće telom prizme, koja je svagda postavljena ispred osnovne slike, uz totalnu refleksiju na normalno veliki objektiv koji pripada slici, provodi kroz ovaj i prikuplja na platnu sa tri druga snopa zrakova tako, da se javlja kao skoro totalna vrednost jasnosti normalnog izvora svetlosti.

Druge se sredstvo odlikuje time, što se odustraje od svakog sabirnog sistema ili ogledalnog sistema, koji bi se postavio između izvora svetlosti i filma, a na njihovo mesto dolazi konveksno izvođenje svakog pojedinog tela prizme one strane, koja je postavljena prema filmu tako, da se ukupna svetlost po prosvetljavanju na primer četiri slike, koje za osvetljavanje svagda stoje zajedno, prima već spremna u snopove od pojedinih prizmi uz upotrebu njihovih krajeva tela prizme konveksno izvedenih kao sabirna sočiva i uz totalnu refleksiju skoro bez gubitka svetlosti dovodi objektivu, koji zavisi od pojedinačne slike, uz jednovremeno prilagodavanje veličine slike veličini objektiva. Tako se sakuplja i ukupna svetlost, koja стоји на raspoloženju iz svjetlosnog izvora, pošto napred postavljeni filtri u boji vrše vrlo neznatnu absorpciju na platnu i na slici koja se poklapa, i projektuje na platnu, a kod normalne filmske slike u projekciji obezbedena je uobičajena i zahtevana jasnost.

Dalja nezgoda dosadašnjih uredaja za preprodokovanje takvih aditivnih filmova, čiji je razlog u skretanju zrakova usled različitih talasnih dužina u boji, otklanja se time, što se različite dužine talasa i njihovo odgovarajuće skretanje koji se javljaju kod reprodukovanja, dovode do izjednačenja time, što objektivi za pojedinačne zrakove imaju uredaje za podešavanje, kako bi se menjalo rastojanje pojedinih elemenata sistema sočiva. Usled ovoga je moguće, da se izbegnu inače uobičajeni gubitci svetlosti, koji štetno utiču na jasnost ukupne slike, kao i ivice u boji koje nastaju usled skretanja. Ovi objektivi koji se mogu podešavati imaju, u datom slučaju, osim toga blende koje se mogu regulisati u njihovoj unutrašnjosti i imaju grupe sočiva za prilagodavanje različitim pozorišnim žižnim daljinama, koje se sastoje iz

kakve kombinacije ravno-konvenksnih i ravno-konkavnih sočiva, koja su celishodno postavljena između objektiva pojedinačnih zrakova i napred postavljenih filtera u boji.

Time su ostvareni postupak i uređaj, kod kojih se za jednovremeno osvetljavanje i tačno poklapanje na projekcionom zidu omogućuje grupa većeg broja slika u boji, smeštenih u prostoru za normalne kinematografske slike uz upotrebu normalno velikih objektiva za svaki pojedini zrak na taj način, što se snop zrakova slika u osnovnoj boji, koje se osvetljavaju kao cela grupa kakvim izvorom svetlosti, neposredno iza filma zajedničkim dejstvom sočiva i totalno reflektujućih prizmi deli u pojedinačne zrakove za svaku boju i svaki se snop zrakova pomera i uvećava tako, da se sada pomereni i uvećani snop zrakova može bez gubitka svetlosti skretati i podešavati pomoću objektiva normalne veličine koji jedan drugom mehanički ne smetaju.

Na priloženom nacrtu, na sl. 1, pokazana je optička šema po ovom postupku, a na sl. 2 poprečni presek aparata koji treba da se postavi spreda, dok sl. 3 pokazuje izgled, aparata spreda.

U optičkoj šemi iz sl. 1 svetlost svetlosnog izvora 1 dovodi se za puno osvetljavanje prostora za normalne kinematografske slike zaklonjenog otvorom 2 za slike, koji u ovom slučaju sadrži na primer tri slike u boji crveno - zeleno - plavo i crnobelu sliku kao i zvučnu traku.

Ako je na sl. 1 zvučna traka pokazana na strani, to se primećuje, da se pronađa ne menja rasporedom zvučne trake u sredini grupe u boji. U ovom bi slučaju niže navedeni optički sistemi pretrpeli odgovarajuće razmicanje.

Snop svetlosti, koji prolazi kroz slike u boji kao kroz celu grupu i koji je ograničen otvorom 2, biva primljen od strane četiri prizme 3 postavljene pod uglom od 60° , koje su neposredno raspoređene iza otvora 2 za slike i koje su u delu, koji nije potreban za skretanje zrakova, a koji je okrenut otvoru za slike, radi podesnog saставljavanja u jednu celinu od četiri prizme, sužene na veličinu normalne kinematografske slike i na ovom kraju tela dobijaju oblik konveksnih sočiva brušenjem. Ovim se ceo snop zrakova otvora 2 za slike, odgovarajući pojedinim slikama u boji, deli u pojedine snopove zrakova, pri čemu brušenjem ostvareni oblici konveksnih sočiva 4 ostvaruju koncentrisanje i pri sledećoj totalnoj refleksiji u telu prizme ostvaruju uvećanje tako, da svaki snop zrakova na kraju prizme ispunjuje približno ceo pre-

sek tela prizme. Ispred ovoga kraja tela prizmi su postavljeni normalno veliki objektivi 5, koji imaju veći prečnik, nego što iznosi najveća širina snopa zrakova koji zrači iz prizmi. Ovim se sredstvom sprečava apsorbacija ma kojeg dela svetlosti koji izlazi iz prizmi. Naročito je ovo od značaja kad se za skretanje pojedinih zrakova u smislu ispravljanja četiri slike u boji na platnu ovi objektivi 5 pomeraju paralelno osi pomoću pokretanja u svima pravcima koje je upravno na osu zrakova ispred nepomičnih krajeva tela prizmi 3. Ovim pomeranjem paralelno osi postaje zrak, poslošto on dode iz objektiva i na poznat način prođe kroz kakav filter u boji, pomeran tamo i amo na platnu dotle, dok se sve četiri slike u osnovnim bojama ne poklope i dok se ne izgube obojene ivice, koje smetaju. U objektivu je na poznat način postavljena jedna blenda 14, koja regulisanjem spolja svaku pojedinu boju može dati jače ili slabije. Dalje pomoću sočivnih grupa 16, koje se mogu postaviti na ovaj objektiv i koje se sastoje iz kakve kombinacije ravno-konveksnih i ravno-konkavnih sočiva, normalno izrađeni objektivi mogu biti naknadno prilagodeni nenormalnim pozorišnim žižnim daljinama.

Na sl. 2 i 3 je pokazan jedan dopunski aparat, koji je izведен po ovom pronalašku za normalne kinematografske aparature. Kao što je poznato normalne kinematografske aparature imaju jedan vodiljni klizni deo, koji je kod novijih vrsta konstrukcija izведен u obliku dve zupčane poluge 9 i na kojima su pokretno vodeni normalni kinematografski objektivi. Umesto ovih normalnih kinematografskih objektiva sad se postavlja kakva kutija 7 na zupčanu polugu 9, koja pomoću zavrtnja 8 za podešavanje za celokupnu grupu od četiri objektiva za pojedinačne zrake pruža grubo podešavanje. U kutiji 7 na zarubljenoj piramidi čvrsto su postavljena četiri prizmatična tela 3, koja se kod 4 uvlače zbijaju u zajedničkom izvođenju na površinu normalne kinematografske slike i svako je telo završeno oblikom konveksnog sočiva. Normalno veliki objektivi 5 postavljeni su u kutiji 7 pokretno tako, da se s jedne strane naslanjuju na elastični oslonac 12, a s druge strane se svagda mogu pomerati pomoću dva zavrtnja za podešavanje, koji stoje upravno jedan prema drugom i koji su pomerani za 135° prema elastičnom osloncu. Ovim je uređajem za regulisanje moguće, da se objektivi 5 pred postavljenim krajevima 3 tela prizmi pomeraju paralelno osi usled pokretljivosti u svima pravcima ka izlazećem mlazu svetlosti. Uredaj tela 3 prizmi u odnosu na njihovo

primanje slike kod 4 i uredaj četiri pojedinačna objektiva 5 u kutiji 7 je izведен tako, da tela prizmi bočno pomeraju zrake svakog pojedinačnog snopa iz uredaja slike tako, da su pojedinačni objektivi 5 smešteni u približno horizontalno - vertikalnom krstу sastavljenom iz osa tako, da je izbegnuto svako mehaničko sprečavanje objektiva pri njihovom pomeranju paralelnom osi i u dopunskom aparatu je ostvarena izvesna kružna simetrija. Pošto usled rasporeda kliznog dela, koji se nalazi na zupčanim polugama 9, kod jednog od objektiva nije moguće, da se odgovarajući rasporedu zavrtnjeva za podešavanje drugih objektiva smeste na isti način oba zavrtnja 10" i 11" za podešavanje, to jedan od zavrtnjeva 10" za pritisak ne deluje neposredno na odgovarajući objektiv 5", već uz medupostavljanje klinastih površina 13.

Objektivi 5 dobijaju između svoga sočivnog sistema irišnu blendu 14 kojom se može upravljati spolja. Dalje je uredaj izведен tako, da se za korekturu uticaja talasnih dužina pojedinih boja može podešavati razmak objektiva. Ovo se podešavanje ipak preduzima samo kod izrade dopunskog aparata tako, da nisu predviđeni prema upolje vodeći elementi za rukovanje. Objektivi 5 dobijaju uredaje za snimanje za eventualno potrebno utvrđivanje kakovog dopunskog objektiva, koji se sastoji iz kombinacije ravno - konveksnih i ravno - konkavnih sočiva, čijom se pomoću mogu korigovati nenormalne pozorišne žižne daljine. Ispred ovih pokretnih sočiva na kutiji 7 na kakvom rebru postavljena je grupa filtera u boji, koja se može menjati i koja se sastoji iz filtra 6 u boji, koji su celishodno smešteni između ravno-paralelnih staklenih okana 15. Pokazalo se kao celishodno da se upotrebe jedinstveno stupanjski izvedene grupe filtera u boji, koje su u svom jedinstvenom stupanjskom izvođenju međusobno normalizovane u odnosu prema gustini filma i usled toga mogu između ovih ravno - paralelnih staklenih ploča da se održavaju kao zaliha t. j. kao zamenljive jedinstvene grupe.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za jednovremeno osvetljanje i tačno preklapanje na projekcionom zidu grupe od više slika u osnovnim bojama smeštenih u normalnom prostoru za kinematografske slike, uz upotrebu normalno velikih objektiva za svaki pojedini zrak, naznačen time, što se snop zrakova slike u osnovnim bojama, osvetljenih kakovim izvorom svetlosti, neposredno iza filma zajedničkim delovanjem sočiva i to-

talno reflektujućih prizmi deli u pojedinačne snopove zrakova za svaku osnovnu boju i svaki se snop zrakova pomera i uvećava tako, da se sada pomereni i uvećani snopovi zrakova mogu bez gubitka svetlosti voditi i podešavati pomoću normalno velikih objektiva koji jedan drugom ne smetaju.

2. Uredaj za izvođenje postupka po zahtevu 1, naznačen time, što su u toku zrakova neposredno iza otvora (2) za slike reprodukcionog aparata, koji osvetljava po grupama jednovremeno i direktno aditivni film u boji, za svaku sliku u osnovnoj boji grupe postavljeni po jedna totalno reflektujuća prizma (3) i sočivo (4) u prostoru slike u osnovnoj boji, koje snop zrakova svake slike u osnovnim bojama sa paralelnim pomeranjem ose i jednovremenim dovodi normalno velikim objektivu (5), koji se radi upravljanja snopa zrakova može pomerati na sve strane u ravni upravnoj na osu zrakova, i od kojeg se preko napred postavljenih filtera (6) projektuju na platno.

3. Uredaj po zahtevu 2, naznačen time, što je svaka od totalno reflektujućih prizmi (3) izabrana kao prizma od 60° , na kojoj je na kraju (4), koji je okrenut otvoru (2) za slike, u delu koji nije potreban za snop zrakova, približno sužena na veličinu pojedine slike u osnovnoj boji i njena je čeona površina uglačana i dobija oblik konvensnog sočiva.

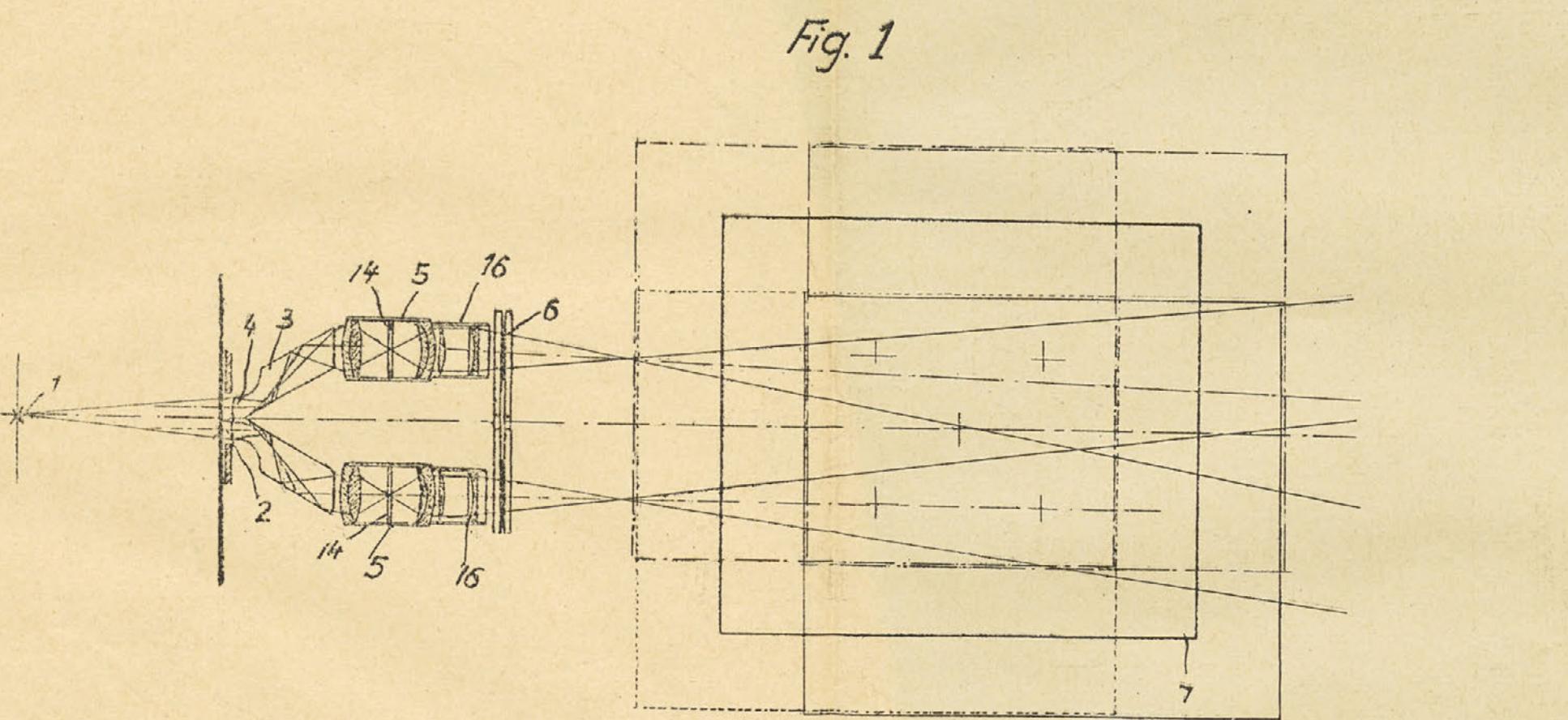
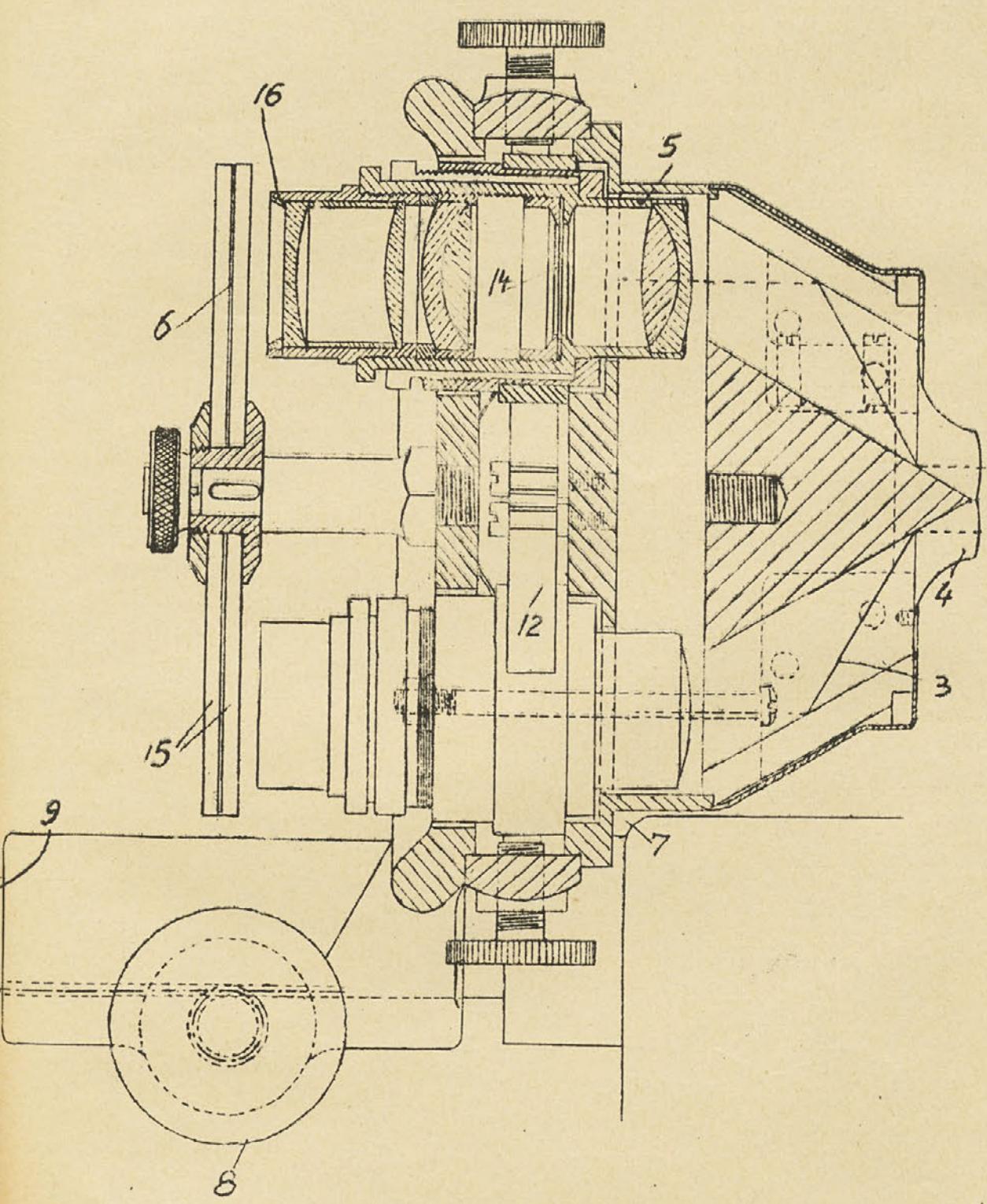
4. Uredaj po zahtevu 2 i 3, kao dopunski aparat za normalne kinematografske aparature za reprodukovanje aditivnih filmova u boji sa četiri slike u osnovnoj boji u normalnom prostoru za kinematografski film, od kojih je u datom slučaju jedna crno-bela slika, naznačen time, što je umesto normalnog kliznog dela objektiva na vodilji (9) ovog kliznog dela postavljena kutija (7), koja se može radi grubog podešavanja kretati pomoću zavrtnja (8), i na čijoj su strani okrenutoj otvoru (2) za slike čvrsto postavljene četiri prizme (3) od 60° tako, da suženi i kao konveksno sočivo uglačani krajevi (4) prizmi paralelno sa otvorom za slike i u svojim osama podudarajući se sa središtem pojedinih slika u osnovnoj boli, kao i dodirujući se jedan uz drugi, zajedno zauzimaju prostor normalnog prostora za kinematografski film, dok su ispred krajeva tela četiri prizme (3) u pomerljivoj kutiji (7) postavljeni po jedan objektiv (5), koji se može podešavati i koji je snabdeven blendama (14) koje se mogu regulisati, i koje se uz pomoć elastičnih oslonaca (12) može direktno ili pomoću prenošenja klinastih površina (13) pomerati na sve strane pomoću zavrtnjeva

(10, 11) za podešavanje u ravninama upravnim na snop zrakova i čijim se kretanjem paralelno osi omogućuje dovodenje do poklapanja slike u osnovnim bojama, a ispred kojih su celishodno između ravno-paralelnih staklenih okana (15), postavljeni filtri (6) u boji, koji se mogu menjati i koji treba da se podrede svakoj vrednosti boje.

5. Uredaj po zahtevu 4, naznačen time, što se svaki objektiv s obzirom na njego-

vo podređivanje vrednosti boje, koja talasnom dužinom utiče na žižnu daljinu, može korigovati u rastojanju sočiva.

6. Uredaj po zahtevu 4 i 5, naznačen time, što se usled postavljanja kakvog dopunskog objektiva, koji sadrži ravno konkavno i ravno - konveksne sisteme sočiva, između objektiva (5) za pojedinačne zrake i filterske grupe (6) može regulisati pozorišna žižna daljina.

*Fig. 2**Fig. 3*